

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-1.720.49.2018.IM

Warszawa, 18 lutego 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/9/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa taboretu składanego drewnianego surowego, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę DOMINO POLSKA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Dzierżoniowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) , Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie

Pismem z 13 czerwca 2018 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi taboretu składanego drewnianego surowego (dalej jako „taboret”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę DOMINO POLSKA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Dzierżoniowie.

Produkt będący przedmiotem postępowania to taboret składany wykonany w całości z drewna surowego, z jednostronnym wejściem i podestem. Taboret wyposażony został w jeden składany stopień. Powierzchnia szczytowa taboretu wynosi 193x386 mm, a wysokość – 500 mm, z tego względu nie jest wymagana obecność poręczy. Stopień i podest jest w sposób mocny i trwały przymocowany do belek bocznych. Jednocześnie konstrukcja taboretu wyposażona jest w łańcuch zabezpieczający przed utratą jego stabilności. Na naklejce umieszczonej na folii zabezpieczającej taboret podano następujące informacje: kod EAN 5908211487960 oraz „taboret składany drewniany surowy”.

W trakcie kontroli (nr NRU.8361.206.2018), inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali produkt ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”.

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż:

- w momencie składania konstrukcja taboretu powoduje występowanie miejsc ściskania (istnieje możliwość przyciśnięcia palców),
- konstrukcja taboretu i jego dodatkowe elementy łańcuskowe, które powinny nadać stabilność, nie gwarantują jej w momencie użytkowania taboretu, np. w przypadku przystawienia taboretu do ściany,
- postawienie nogi na stopniu pod kątem powoduje złożenie się taboretu,
- nie zabezpieczono powierzchni stopnia i podestu przed ześlizgnięciem się użytkownika,
- belki boczne i nogi nie zostały zakończone elementami antypoślizgowymi.

Jednocześnie stwierdzono brak oznaczeń handlowych w zakresie: instrukcji użytkowania, nazwy i adresu producenta/dystrybutora/importera, ostrzeżeń i instrukcji dotyczących jego użytkowania, sposobu konserwacji i maksymalnego całkowitego obciążenia.

Prezes UOKiK, mając na względzie nieprawidłowości ujawnione w wyniku badań organoleptycznych, podzielił opinię Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i uznał, że taboret może stwarzać zagrożenie dla jego użytkowników.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 23

lipca 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę DOMINO POLSKA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Dzierżoniowie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa taboretu składanego drewnianego surowego i wyznaczył ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt. Prezes UOKiK wskazał, że niezbędne jest podjęcie działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek, jak i do produktów wprowadzonych na rynek i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne i jakie dowody strona postępowania powinna przekazać. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie taboretami, przekazanie listy dystrybutorów wraz ze wskazaniem liczby produktów sprzedanych każdemu z nich oraz informację o ewentualnych skargach lub reklamacjach dotyczących tego produktu.

Pismem z 7 sierpnia 2018 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt. W ramach tych działań poinformowała jedyne odbiorcę taboretu o konieczności wstrzymania jego sprzedaży i możliwości jego zwrotu, na potwierdzenie czego przedłożyła korespondencję mailową. Jednocześnie oświadczyła, iż nie jest producentem taboretu, na dowód czego przekazała fakturę zakupu 440 sztuk oraz umowę dystrybucji. Dodatkowo wskazała, że obecnie na stanie magazynowym posiada 40 taboretów. Ponadto, strona postępowania poinformowała, iż w wycofanych z marketów produktach zostaną wyeliminowane nieprawidłowości konstrukcyjne, po dokonaniu których zostaną przedstawione wyniki badań laboratoryjnych taboretu o zmienionej konstrukcji oraz dołączone stosowne oznaczenia handlowe.

Pismem z 21 sierpnia 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przedłożenie dowodu w postaci faktur korygujących potwierdzających zwrot produktów przez wyłącznego dystrybutora, a także o przekazanie pozostałych faktur zakupu drabin od ich dostawcy. Ponadto organ nadzoru poinformował o obowiązkach spoczywających na dystrybutorze wprowadzającym produkty na rynek zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Pismem z 23 sierpnia 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o ustalenie roli dostawcy taboretów w obrocie tymi produktami oraz w przypadku stwierdzenia, że jest ich producentem, poinformowania go o stwierdzonych nieprawidłowościach i konieczności podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez taboret.

Przy piśmie z 4 września 2018 r. strona postępowania przedłożyła zestawienie sprzedaży taboretów w trzech wersjach (surowy, biały, szary) dla poszczególnych marketów. Ponadto, przekazała faktury korygujące potwierdzające zwrot 176 sztuk produktów (w tym 86 taboretów surowych) z 22 sklepów oraz oświadczenia mailowe kierowników 13 sklepów o nieposiadaniu taboretów w ofercie sprzedaży. Jednocześnie strona postępowania zwróciła uwagę, iż mimo licznych ponagleń nie uzyskała odpowiedzi od pozostałych sklepów. Przekazała również faktury zakupu potwierdzające nabycie 4054 sztuk taboretów (w tym 1884 taboretów surowych).

Pismem z 12 września 2018 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał protokół kontroli przeprowadzonej u producenta taboretu, zgodnie z którym produkt ten wytwarzany był na wyłączne zamówienie strony postępowania, na poparcie czego załączono umowę dystrybucji i korespondencję mailową oraz zestawienie sprzedaży. Jednocześnie na stanie magazynowym nie stwierdzono żadnego taboretu.

W związku z nieprzedłożeniem przez stronę postępowania brakujących dowodów potwierdzających zwrot produktów przez dystrybutora, Prezes UOKiK pismem z 20 września 2018 r. wystąpił do przedsiębiorcy „Leroy-Merli Polska” z siedzibą w Warszawie z prośbą o wskazanie, czy pozostałe 21 sklepów posiada kwestionowany produkt na stanie magazynowym i w jakiej ilości. Organ nadzoru poinformował również o konieczności zwrotu taboretów stronie postępowania w celu podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie stwarzanych przez nie zagrożeń.

Pismem z 20 września 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o konieczności przekazania faktur korygujących potwierdzających odebranie taboretu od pozostałych marketów bądź oświadczeń o nieposiadaniu kwestionowanego produktu. Jednocześnie wezwał ją do przekazania wyników badań laboratoryjnych potwierdzających spełnienie przez zmodyfikowane taborety wymagań bezpieczeństwa, ze wskazaniem liczby taboretów, wobec których działania naprawcze zostały podjęte.

Pismem z 26 września 2018 r. strona postępowania przedłożyła dwie faktury korygujące potwierdzające zwrot przez market 16 taboretów.

Pismem z 3 października 2018 r. wyłączny dystrybutor strony postępowania oświadczył, iż wszystkie posiadane przez niego taborety zostały wycofane z oferty sprzedaży i przekazane do zwrotu. Jednocześnie wskazał, iż 11 taboretów figuruje na stanie magazynowym, jednak nie są one dostępne dla klientów ze względu na różne wady produktów.

Pismem z 4 października 2018 r. strona postępowania przedłożyła dwie faktury korygujące potwierdzające zwrot przez market trzech taboretów.

Pismem z 17 października 2018 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał stronę postępowania do przedłożenia dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń w odebranych od dystrybutora taboretach, tj. wyników badań laboratoryjnych produktów o zmienionej konstrukcji bądź alternatywnie dowodów potwierdzających ich zniszczenie. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 10 października 2018 r. strona postępowania przedłożyła dwie faktury korygujące potwierdzające zwrot przez market siedmiu sztuk (w tym sześciu taboretów surowych).

Pismem z 12 października 2018 r. strona postępowania poinformowała, iż na bieżąco są przedkładane faktury korygujące dotyczące zwrotu taboretu. Jednocześnie strona postępowania wskazała, iż z uwagi na opóźnienie w terminie zakończenia badań zmodyfikowanego konstrukcyjnie taboretu przedkłada kopię umowy z laboratorium badawczym o przeprowadzenie badań właściwości użytkowych produktu.

Pismem z 31 października 2018 r. strona postępowania przedłożyła jedną fakturę korygującą potwierdzającą zwrot przez market trzech taboretów.

Pismem z 5 listopada 2018 r. strona postępowania przedłożyła zestawienie potwierdzające zerowe stany taboretu na magazynach w poszczególnych marketach.

Pismem z 9 listopada 2018 r. strona postępowania przedłożyła deklarację zgodności stołka rozkładanego drewnianego do użytku domowego z normą PN-EN 14183:2004 „Stołki rozkładane”, wystawioną przez Instytut Techniki Budowlanej w Poznaniu. Jednocześnie strona postępowania nie skorzystała przysługujących jej praw.

Pismem z 23 listopada 2018 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przedłożenia przykładowych informacji jakie zamierza dołączyć do zmodyfikowanego produktu, tj. oznaczeń handlowych, ostrzeżeń i instrukcji użytkowania, sposobu jego konserwacji i maksymalnego całkowitego obciążenia a także przedłożenia raportu z badań laboratoryjnych kwestionowanego taboretu.

Pismem z 11 grudnia 2018 r. strona postępowania przekazała raport z badań laboratoryjnych taboretu oraz pierwszą stronę instrukcji użytkowania drabiny.

Pismem z 20 grudnia 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przekazany przez nią dokument, tj. raport z badań laboratoryjnych taboretu nie może zostać uznany za dowód z uwagi na niespełnianie wymogów określonych w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym wezwał ją do ponownego przekazania ww. dokumentu w formie określonej w tym przepisie. Jednocześnie organ nadzoru ponownie zwrócił się do przedsiębiorcy o przedłożenie przykładowych informacji jakie zamierza dołączyć do zmodyfikowanego produktu.

Pismem z 10 stycznia 2019 r. strona postępowania przekazała raport z badań laboratoryjnych taboretu spełniający wymagania określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz zwróciła się z prośbą o wydłużenie terminu na przedłożenie przykładowych oznaczeń handlowych oraz ostrzeżeń jakie będą do niego dołączone.

Pismem z 14 stycznia Prezes UOKiK uwzględnił prośbę strony postępowania o przedłużenie terminu na przekazanie wnioskowanej dokumentacji.

Pismem z 24 stycznia 2019 r. strona postępowania przedłożyła przykładowe oznaczenia handlowe i ostrzeżenia oraz pełną kartę gwarancyjną jakie będą dołączone do zmodyfikowanych produktów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca DOMINO POLSKA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Dzierżoniowie, wprowadził taboret składany drewniany surowy na rynek i jest jego dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK, strona postępowania oświadczyła, że jest dystrybutorem taboretu i na tę okoliczność przedstawiła potwierdzające ten fakt faktury zakupu produktu od polskiego przedsiębiorcy, a także zawartą z nim umowę dystrybucji.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor zobowiązany jest działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa taboretu stanowiły wyniki badań organoleptycznych tego produktu, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej, którzy stwierdzili, iż:

- konstrukcja taboretu w momencie składania powoduje występowanie miejsc ściskania (istnieje możliwość przyciśnięcia palców),
- konstrukcja taboretu i jego dodatkowe elementy łańcuszkowe, które powinny nadać stabilność, nie gwarantują jej w momencie użytkowania taboretu, np. w przypadku przystawienia taboretu do ściany,
- postawienie nogi na stopniu pod kątem powoduje złożenie się taboretu,
- nie zabezpieczono powierzchni stopnia i podestu przed ześlizgnięciem się użytkownika, -
- belki boczne i nogi nie zostały zakończone elementami antypoślizgowymi.

Jednocześnie stwierdzono brak oznaczeń handlowych w zakresie: instrukcji użytkowania, nazwy i adresu producenta/dystrybutora/importera, ostrzeżeń i instrukcji dotyczących jego użytkowania, sposobu konserwacji i maksymalnego całkowitego obciążenia.

Powyższe nieprawidłowości mogą stanowić bezpośrednie zagrożenie zdrowia konsumenta, tj. uszkodzenia ciała wskutek upadku z drabiny w przypadku niezachowania szczególnej ostrożności.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany taboret nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona postępowania nie zakwestionowała tych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania Prezes UOKiK oparł się na wyjaśnieniach strony, z których wynika, iż w latach 2017-2018 zakupiła 4054 taborety w trzech wersjach (w tym 1884 taboretów surowych) od polskiego przedsiębiorcy, a następnie wszystkie sprzedała jednemu dystrybutorowi. Po uzyskaniu informacji o zagrożeniach stwarzanych przez taboret strona postępowania skontaktowała się z wyłącznym odbiorcą taboretu i poinformowała go drogą elektroniczną o konieczności zwrotu posiadanych egzemplarzy tego produktu. Następnie strona postępowania na podstawie faktur korygujących odebrała 205 sztuk produktu (w tym 101 taboretów surowych), które wraz 40 sztukami posiadanymi na stanie magazynowym poddano zmianom konstrukcyjnym, w dowód czego przedłożono deklarację zgodności produktu z normą PN-EN 14183:2004 „Stołki rozkładane” oraz raport z badań laboratoryjnych wystawione przez Instytut techniki Budowlanej w Poznaniu, a także przykładowe informacje i ostrzeżenia jakie będą dołączone do zmodyfikowanych produktów.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania Prezes UOKiK uznał, iż przedstawione przez stronę postępowania dowody są wiarygodne i wystarczające do uznania, że zagrożenie stwarzane przez produkt będący przedmiotem postępowania zostało wyeliminowane.

Zgodnie z art. 33a ust. 2. Ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za:

- 1) niewykonanie obowiązków określonych w art. 10 ust. 2;
- 2) wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa.

Z uwagi na fakt, że organ nadzoru ustalił w toku prowadzonego postępowania, że jego strona nie jest producentem, ale dystrybutorem produktu, zasadne jest umorzenie postępowania w zakresie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowego. Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, ich katalog nie jest zamknięty (*vide* wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016

r., II SA/Łd 416/16). O bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 KPA można mówić wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej. Tak rozumiana przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, może również powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem (*vide* wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 25 października 2017 r., II SA/Go 640/17).

W niniejszej sprawie organ nadzoru ustalił, że strona postępowania jest dystrybutorem produktu, a zatem nie jest podmiotem, wobec którego może być orzeczona kara pieniężna określona w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bowiem zgodnie z jego treścią, kara pieniężna za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa może być nałożona wyłącznie na producenta takiego produktu.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed

sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak